

Încotro?

Genre:	Uncategorized
Goodreads Rating:	4.00
Language	Romanian
ISBN13:	9789736110290
Author:	Ion Ghetie
ISBN10:	973611029X
Pages:	247
Published:	1999 by Institutul European

[Încotro?.pdf](#)

[Încotro?.epub](#)

Roman Spre deosebire de Arthur, care se înscrișese la Școala de Război, Leon urmă Dreptul.

Fire practică, acceptînd compromisul, bun orator, cu relații în toate straturile sociale, alege bara. În scurtă vreme se număra printre oei mai căutați avocați ai lașului. Ducea viața agitată a profesiei sale, dînd consultații sau pledînd, fără alegere, la Judecătoria de Pace, la Tribunal și la Curtea de Apel. Prin abilitate, dar și prin jocul hazardului, permanent de partea sa, cîștiga aproape fără excepție procesele, împrejurarea îi aduse o reputație ce depășea curînd marșinile urbei. Era solicitat să pledeze în mai toate orașele Moldovei, ba chiar și la București, în Apel sau la Casație. Fire francă, sociabil, bonom, nu avea decît prieteni, care-l ajutau să-și toace mai bine de trei sferturi din cîștiguri în localurile de noapte și în Special la Chateau des Fleurs, unde era o figură familiară, iar dorințele sale — literă de evanghelie. Se căsătorie tîrziu, spre patruzeci de ani, cu Margareta (Marguerite-Adele-Denise) de Treves.

Mai tînără ca el cu doisprezece ani, aparținea unei familii de nobili din Blois, oare purtau la origine (cînd se numeau de Treves de Ponthieu) coroana comitală. Obligat să părăsească Franța după 1785, un de Treves, Gerard, din ramura cadetă a familiei, se stabili pe rînd în Germania, în Austria, ca să nimerească în oele din

urmă la Iași, spre sfârșitul domniilor fanarioto. Urmașii lui se împământină prin alianțe succesive cu bogate familii boierești moldovene. Numai apartenența la o stirpe aleasă menține printre ei sentimentul originii franceze. Ceea ce nu le fu, în nici un caz, nefolositor, știuta fiind admirația fără alegere pe care o nutresc românii pentru străini, în general, și, în special, pentru francezi. Stanislas- Andre, tatăl Margueritei, era departe de a fi un om bogat, în sensul ce se dădea acestui cuvânt pe la sfârșitul secolului trecut. Unica sa fiică urmase universitatea și preda franceza la Liceul Național, mai mult de nevoie, decât pentru a-și umple cu ceva timpul.

Din orgoliu, făcând apel la rudele din Franța, Stanislas reuși să treacă suma de 100 000 de franci-aur în contractul de căsătorie